

MOZDULATLAN

*Fát nézni olyan,
Mint eggyel szorozni,
Az ember magával szembesül.
Semmi akarat nincs
A gyümölcstermésben,
Ahogy az árnyékban és
Az avarban sincs.
Nem tehet róla a fa,
Hogy az ablakom előtt élve
Hozzámnőtt.*

*Nem fessegetném,
Hogy az Úristen
Oszt-e, vagy szoroz,
De használja a nullát...*

*Egy szekrényben ülünk,
Meztelenül.
Kényelmetlen és kemény,
Moccanni sincs hely.
De nem ellenkezünk,
Ahogyan a fa sem teszi,
Ha fűrészelni kezdik...*

*Nem a fa szándéka
A lomb.
Egyedül az Istené.*

ITT MINDEN

*Itt minden csupa víz
Itt minden csupa köd
Csupa elköltözni vágyó
Felesleges kín
Minden csupa bánat
Magát megsemmisítő
Hidegek kő*

*Itt táskák mélyén
Hosszú kabátok alatt
Bujkál csak
A szerelem
Hozsánna szól
Idegen
Fiúhoz
Minden fejen saját
Töviskorona
Vízbe kell fúlni
Hogy tiszta lepel jusson
Hogy gördüljön kemény
Sziklafal
Válts meg
Köd van
Hideg
Ez a kereszt
Csak az enyém*